

om at vende tilbage til noget Saadant. Men der er her en Række Gradationer. At fastslaa den egentlige Grændse mellem, hvad der er passende, og hvad der er for Meget, ved Udtalelser her i Thinget, anser jeg selvfølgelig for umuligt. Jeg tror imidlertid, at Theatret i det Hele vilde være vel tjent med, at Thinget i foreliggende Tilfælde, vedrørende Theatrets Budget, vilde følge Mindretallet frem for Flertallet. — Endnu skal jeg kun takke den ærede Minister for hans Udtalelser med Hensyn til Papirkonkurrencen. Det var selvfølgelig ikke min Mening at stille videregaaende Fordringer end dem, den ærede Minister erklærede sig villig til at gaa ind paa, nemlig at tage et billigt Hensyn til de danske Papirfabrikkers vanskeligere Stilling. Hvad jeg navnlig ønskede at gøre gjældende, og hvad jeg maatte ikke udtalte i Saar, men, hvad jeg tror, der ligger i den ærede Ministers Svar i Dag, er dette, at man ikke gjerne paa Grundlag af den første Konkurrence burde gaa ind paa at binde sig til længere Tids Leverancer, som for længere Tid vilde udelukke de danske Fabrikker fra at optage Konkurrencen med Udlandet. Jeg har ogsaa den Tro, at, naar de faae den fornødne Tid vilde de i og for sig lige saa vel kunne levere godt Papir som Udlandet.

Berg: Det er hidtil gaaet i dette Møde som i flere andre, at det høie finantsbevilgende Thing er væsentlig repræsenteret ved de tomme Bænke, saa jeg antager, at som det er gaaet de ærede foregaaende Talere, vil det ogsaa gaa de efterfølgende, at de tale for at ditte til Rigsdagstidenden, for at Andre muligvis en Gang i Fremtiden kunne falde paa at bruge, hvad der bliver sagt. Jeg har et Par Forslag til dette Afnit af Finantsloovforlaget, som jeg ønsker at motivere. Det ene er Nr. 176. Det gaar ud paa at negte 459,318 Kr. til en Bygning for den polytekniske Lærestanstalt. Dette Spørgsmaal er for mig af særlig konstitutionel Betydning; men just derfor maa den nuværende politiske Situation jo gøre, at Thingets store Flertal er imod det. I Fjor voterede man her i Thinget en hel Række nye Poster efter Valgdagen og navnlig til 3die Behandling store, omfattende Bevillinger, saaledes Opførelsen af en Bygning for den polytekniske Lærestanstalt til ca. 900,000 Kr., en Sag, som tidligere har været paa Bane, og hvorom man ikke har kunnet blive enig. Navnlig har Sagen været henvist til Behandling ved særlig Lov, hvilket den ogsaa efter sin mangeartede Betsaffenhed kunde tiltrænge. Naar man imidlertid står rask over og voterede dette Forslag i Fjor, opfatter

jeg det saaledes, som jeg veed, mange Andre opfatte det, at man mente ved disse større Bevillinger at vinde en forøget Stemning hos de Misfornøiede i det andet Thing, saa at man lettere kunde faae en Finantsloov igjennem kontra dette Ministerium, altsaa uden at det fik de Krav opfyldt, som det havde forlangt ved Opløsningsdekretet. Stillingen blev imidlertid en helt anden. Ministeriet tog med Ryshaand alle de store Bevillinger, de mange Millioner ud over den sidste lovlig vedtagne Finantsloov; men man førte det ind paa et Provisorium, der var 8—9 Millioner større, end Folkethinget havde tænkt sig, og det er paa denne provisoriske Tilstand, vi staa den Dag i Dag. Om Loven er forfattet en Gang eller to Gange, om den ligger her eller der, er kun en formel Sag — Faktum er, at vi leve paa Grundlovsbrud. Nu forekommer det mig, at gaar man hen og vil forny Bevillingerne til den Slags Foretagender, som Ministeriet har taget ad provisorisk Vej, ved en saadan Finantsloov, saa godfjender man denne anti-konstitutionelle Fremgangsmaade, denne grundlovsbryderske Fremgangsmaade, at Ministeriet i Stedet for at blive enigt med Thingene eller høre sig for Uenigheden og vige, laver sine Provisorier og endda i Aar det værste af alle. En Del af de Herrer ville mindes 1877—78. Da gik man hen og bevilgede til de større Foranstaltninger udenfor de ordinære og løbende Udgifter, hvad Ministeriet havde optaget paa sit Provisorium af 12te April 1877. Det vakte den Gang megen Bevægelse, at Folkethinget kunde være med til det, og jeg tør sige, gennem Aaringer megen Forargelse, og dog var dette Provisorium et saadant, at der fandtes ikke en Post paa det, uden at Folkething og Landsting vare enige om den. Nu ere vi naaede langt videre, ikke i Retning af at hævde vor Bevillingsmyndighed, men videre paa den Skraaplan, der sønderbryder alle Regler for Bevillingsretten, naar vi nu gaa med til under det nuværende Ministerium at votere en saadan stor Bevilling, som er en Del af det værste Provisorium af alle, det, der mest afviger fra Folkethingets Votum. Jeg har to andre Forslag af lignende Betsaffenhed, altsaa af konstitutionel-parlamentarisk Betydning, for at nedlægge en Protest mod denne Fremgangsmaade. Det er Forslagene om Misbilligelse af, at Sekondlieutenantskolen er bleven opført og Lønningsforholdene ved de lærde Skoler ordnede ad provisorisk Vej, men de ligge ikke for paa det Afnit, som her er under Forhandling. Jeg har kun taget 3 enkelte af flere for derigjennem at have Leilighed til for mit Beh-